

Thomas Martinellius
Monachus Dominicanus

Laura Latroni.

Thomas Martinellius
monacho dominicano
qui offensus ...
cadauri ...
audium doctorem
... abripuit.

Laura incedis est, seu spes insana nocendi,
quâ sacra Terrarum discipuli ossa mis;
Scilicet ut sparsi nusquam vestigia, nusquam
Nulliqua discipuli praeter imago viri:
Impis, quam nihil est! quam quo contudis ab. Eras
Calle mis. 4, quam si destruis iste labor!

Mentem decuit committere, et crimina in annos,
Et praedatrices in tria secula manus,
Creptum terris atq; variis amonia,
Creptum Laurae nomine utriusq; Polo,
Tibi tibi, quae ^{par} fas. Et memoriam ^{unvabili} ~~in~~ ^{unvabili} umbra
Certe ad infernum diriguisti: nefas,
Uz animi ingentis saeculi occurrant imago,
Ipsum aliqua ^{duo} ~~alibi~~ displicuisse saeculis;
Fradenda fuit quam me tuis ira me ulli
Fradenda ^{is} ~~ulla~~ posteritati die.

Gloria, quâ stellis, jam non aenus ⁱⁿ ~~caeli~~ ⁱⁿ caeli;
~~Refugium~~ ^{Refugium} ~~fronde~~ ^{fronde} ~~apex~~ ^{apex}
Tum quoq; cum fragili nondum defunctus amictu,
^{superior} ~~fronde~~ ^{superior} ~~terris~~ ^{terris} parte superis ~~caeli~~,
Et pondus Terrarum mori. Quis motus demum,
Exanimi longum corpore membra rapis?
Tuis immortalis quavis tria verba locuto.
Tantilla spes cladis noxae viri?
Tuis caelos turbare gaudent tuisq; tribus umbris,
Ut cupied' inbras ora quod ossa pati? 185/1

